Terra hoſpitium, Patria Cœlum.

QVâ mente excedit peregrinis hoſpes in oris
Hoſpitio, ſperans patriæ adeſſe ſuæ:
Taliter excedit mundo pius omnis, amore
Cœli, quo noſtra eſt cuncta repoſita Salus.
Quicquid habet Mundus, reputes ſi Maxima Mundi,
Inſtabile eſt, & non eſt ſine felle bonum.
At verò Cœli minimum ſi dixero, mundi
Vincere cuncta poteſt maxima magnoperè.
Optavit cœlum Conjunx, facta incola Cœli eſt,
Et Mundi fatuas prompta reliquit opes.
O felix, nimium felix migratio! quantò
Hoſpitio melior propria cuiq; domus.
Cur lugere velis æternâ luce beatam?
Infelix potiùs quin tua damna dole,
Atq; eadem illius longè poſtpone ſaluti:
Leniat hæc, oro, cura paterna DEI.
Atq; novis cumulet poſthac tua prædia donis,
Atq; Patrem ſobolite ſuperesſe ſinat:
Cùm ſatis eſt, & nos optato mitis Olympo
Inferat, æterna noſq; ſalute beet.

M. Cunr. Bavarus Poët Prof.

CUr dat tàm querulum ſonitum campana? Scholarhæ
Cur ſigno adventant rubeo, Myſtæq; verendi?